

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010161
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010161.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému D. R., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom M., T. XXX/XX, okres Nitra, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. marca 2016, prejednal odvolanie obžalovaného D. R. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/52/2015 zo dňa 10. augusta 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. per analógiám zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný podľa § 285 písm. f/ Tr.por. s prihliadnutím na § 86 písm. a/ Tr.zák. oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza, č. 2Pv 564/2014-3307-9 zo dňa 18.3.2015 pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c/ Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry M. R., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č. 9C/241/2009-44 zo dňa 30.3.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.4.2010, bol zaviazaný platiť matke dcéry Y. R. výživné 100 eur mesačne, a to do 10. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v M., okres U. a v mieste pobytu poškodenej vo H. R. vyhýbal od 1.6.2014 do 10.8.2015 tým, že hoci bol do 19.7.2014 zamestnaný v Spolkovej republike Nemecko mal príjem, výživné neplatil, následne sa síce zaevidoval dňa 19.8.2014 na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak nemal vážny záujem o prácu, pretože úrad práce mal voľné pracovné miesta, o ktoré neprejavil záujem, dňa 3.10.2014 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce, pretože sa nedostavil na úrad a nepredložil od zamestnávateľa odporúčenie do zamestnania, zaplatil len v dňoch 26.9.2014, 12.2.2015, 19.2.2015 spolu 150 eur a na výživnom zostal dlhovať Y. R. 1.250 eur, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, č. 3T/35/2014-91 zo dňa 13.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.4.2014, bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 23 mesiacov, pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/52/2015 zo dňa 10. augusta 2015 bol obžalovaný D. R. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c Tr.zák. na tom skutkovom základe, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry M. R., nar. 20.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č. 9C/241/2009-44 zo dňa 30.3.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.4.2010, bol zaviazaný platiť matke dcéry Y. R. výživné 100 eur mesačne, a to do 10. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v M., okres U. a v mieste pobytu poškodenej vo H. R. vyhýbal od 1.6.2014 do 10.8.2015 tým, že hoci bol do 19.7.2014 zamestnaný v Spolkovej republike Nemecko mal príjem, výživné neplatil, následne sa síce zaevidoval

dňa 19.8.2014 na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak nemal vážny záujem o prácu, pretože úrad práce mal voľné pracovné miesta, o ktoré neprejavil záujem, dňa 3.10.2014 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce, pretože sa nedostavil na úrad a nepredložil od zamestnávateľa odporúčenie do zamestnania, zaplatil len v dňoch 26.9.2014, 12.2.2015, 19.2.2015 spolu 150 eur a na výživnom zostal dlhovať Y. R. 1.250 eur, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza, č. 3T/35/2014-91 zo dňa 13.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.4.2014, bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 23 mesiacov. Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 16 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože bezprostredne po jeho vyhlásení podal obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní proti nemu odvolanie, proti výroku o treste. Podané odvolanie však do rozhodnutia krajského súdu bližšie dodatočne písomne neodôvodnil. Prokurátorka, prítomná na hlavnom pojednávaní sa po vyhlásení napadnutého rozsudku vzdala práva podať proti nemu odvolanie.

Na verejnom zasadnutí dňa 30.3.2016, predmetom ktorého bolo prejednanie podaného odvolania obžalovaného odvolacím súdom, prokurátorka krajskej prokuratúry s poukazom na oznámenie matky maloletej dcéry obžalovaného o úhrade celého dlžného výživného obžalovaným ku dňu 29.3.2016, navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. za použitia § 285 písm. f/ Tr.por. oslobodiť obžalovaného spod obžaloby.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že na základe nových skutočností je odvolanie obžalovaného dôvodné.

Na verejnom zasadnutí, predmetom ktorého bolo prejednanie odvolania obžalovaného, odvolací súd z vyjadrenia matky maloletej dcéry obžalovaného zistil, že obžalovaný jej zaplatil na výživnom dňa 12.1.2016 sumu 100 €, dňa 14.2.2016 sumu 950 € a dňa 18.3.2016 sumu 100 €. Na základe uvedených skutočností, odvolací súd dospel k záveru, že ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu o obžalovaným podanom odvolaní, obžalovaný dodatočne splnil svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére M. R.. Odvolací súd pritom nezistil konkrétne skutočnosti, ktoré by ho mohli viesť k dôvodnému záveru o existencii dlhodobu nepriaznivých následkoch vo vzťahu k maloletej v dôsledku neplnenia si predmetnej vyživovacej povinnosti obžalovaným.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr.zák., ak trestný čin nemal trvale nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

S poukazom na uvedené zistenia a na citované ustanovenie § 86 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr.por. per analógiám zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. f/ Tr.por. spod obžaloby oslobodil, pretože trestnosť činu zanikla podľa § 86 písm. a/ Tr.zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.